

[Glistrup]

en landbedrift, eller det er en bybedrift, og derfor må man driftsøkonomisk og regnskabsmæssigt behandle det som en enhed, uanset om det ene optræder i zoologien og det andet i ingeniørkunds-kaben; sådan er det nu engang, når vi befatter os med skattemæssige problemer.

Dernæst påstod hr. Anders Poulsen, at der ville opstå underskud i de første år. Ja men det er jo simpelt hen, fordi hr. Anders Poulsen eller hans bagmænd ikke kender afskrivningsloven, som ganske klart siger, at man aldrig er forpligtet til at afskrive, og at det, man undlader at afskrive det ene år, kan man afskrive så meget mere de følgende år. Det medfører, at de, der vil komme ned i underskud, hvad man meget let gør med de renter, som venstre har foranstaltet at vi har her i landet, bare kan lade være med at afskrive, altså afskriver 0 pct., så har de afskrivningsmulighederne senere hen. Så det argument holdt heller ikke.

Dernæst sagde hr. Anders Poulsen for det tredje: dette er aldeles skadeligt, og så sagde han: nu skal jeg komme med et typisk eksempel, nemlig en landmand, der har 50 køer i sin besætning. Det var efter alt at dømme med hr. Anders Poulsons forudsætninger en landmand, der tjente styrtende med penge, og det skulle altså være et typisk eksempel fra dansk landbrug i dag. O.k., der findes da heldigvis landmænd, der endnu tjener styrtende med penge, men som det eneste eksempel på dansk landbrug i dag at tage en, som ligefrem skovler penge ind og derfor er i den situation, som hr. Anders Poulsen beskrev, synes jeg desværre ikke er så særlig realistisk.

Det, der var så synd for denne stakkels landmand, var, at han, når han havde udnyttet afskrivningerne hårdt i løbet af de første tre-fire år, kom i den situation, at han måtte optage sin besætning til 0 kr. Stakkels mand, så kan han ikke engang komme til at betale den formueskat, som hr. Anders Poulsen ved andre lejligheder plejer at være så vred på. Men det var altså aldeles forfærdeligt.

Dernæst sagde man, at han ikke havde fået nogen særlige fradrag for, hvad han nu havde lavet af eget opdræt. Jo, han har i allerhøjeste grad fået fradrag, nemlig over driftsomkostningerne: hver en øre, han har købt foder eller andet til eget opdræt for, har han kunnet fradrage over driftsomkostnin-

gerne, og derfor er der ikke nogen særlig grund til at ynke denne mand.

Endelig var den fjerde indvending, at det var så synd, at man ikke kunne få nogle skattefri gevinster, formentlig for den samme mand, på 30.000–35.000 kr. om året. Det står jo i markant modstrid med, hvad vi hørte fra fru Aase Olesen og fra skatteministeren om, at dette forslag ville koste skattevæsenet det hvide ud af øjnene, og at de radikale og socialdemokratiet derfor ikke kunne støtte det. Nu siger altså hr. Anders Poulsen, at det er så slemt, fordi man bliver bet, når man er landmand, i forhold til skattevæsenet. Nej, det gør man ikke, man bliver bare stillet, som man er i dansk erhvervsliv i bred almindelighed.

Hr. Anders Poulsen glemte endvidere helt en anden mulighed, som foreligger efter den foreslåede ordning. Når manden med malkekvægsbesætningen efter et års forløb må se i øjnene, at der har været et prisfald på 100.000 kr. på hans besætning, skal han efter det foreliggende lovforslags § 3 i slutningen – jeg er nødt til at citere omhyggeligt – indtægtsføre de 100.000 kr., som han har tabt i værdier. Det, hr. Anders Poulsen og hans landbrugsorganisationer går ind for på dette punkt her, er altså, at man, når man har et tab, skal have lagt dette tab oven på sin skattepligtige indkomst; det står virkelig i slutningen af § 3 i lovforslaget. Det er fuldstændig Ebberød Bank, hr. Anders Poulsen i denne forbindelse placerede sine aktiver i.

Anders Poulsen (V):

Ganske uanset hvordan hr. Glistrup spiller bold med ordene, er hans argumenter for ændringsforslag nr. 1 totalt usaglige og på en lang række områder direkte forkerte.

Hr. Glistrup prøver først at forsvare det naturlige i, at besætningsdyr, såvel handelsbesætning som stambesætning, skal optages til samme saldo-værdi som maskiner og redskaber. Jeg må minde hr. Glistrup om, at den principielle begrundelse for skattemæssig afskrivning er den, at et aktiv, hvis værdi ikke kan opretholdes ved normal vedligeholdelse, kan gøres til genstand for skattemæssig afskrivning. Det er altså den pulje, vi har i bl. a. redskaber og maskiner. Svarer dette, hr. Glistrup, til landbrugets besætninger? Nej, det gør det naturligvis ikke.